

det. Det vil sige, at tilskyndelsen til at have en oplevelse af at gøre en indsats for at bringe udslippet ned under bundgrænsen, ikke er særlig effektiv. Det betyder, at den appel, der er til, at borgerne skal være aktive, blandt nogle borgere opleves som hyklerisk, selv om jeg er enig i, at der kan være spørgsmål omkring forsyningssikkerhed, og så kan der være sådan lidt mere flyvske overvejelser om, hvilke konsekvenser det skal have i fremtiden, som man selvfølgelig kan inddrage, når man snakker om CO₂-udledning.

Jeg synes jo, at det er meget godt og meget positivt, at der tilsyneladende hos Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre er en interesse for at gå ind i sagen, og jeg oplever blandt de partier en større forståelse for, at vi ikke ligesom har nået løsningen på alle de udfordringer, der handler om at reducere CO₂-udslippet bare ved at henvise til kvotesystemet, men at vi også har brug for at tage nogle andre initiativer.

Jeg er også helt enig i, at der er elementer i det her forslag, som trænger til bearbejdelse. Det er sådan, at vi ganske vist i Enhedslisten råder over fantastisk dygtige medarbejdere, men i omfang kan de jo ikke helt matche det, som f.eks. Klima- og Energiministeriet kan stille op med. Så jeg er sikker på, at hvis der var en positiv holdning til at arbejde videre med de her tanker, ville det også kunne blive til et forslag, hvor man også ville kunne løse de finansieringsmæssige problemer. Jeg opfatter det på den måde, at der i resten af oppositionen er en positiv holdning til det, og det er jo så bare endnu et eksempel på, at der tegner sig et billede af en hel anden klima- og energipolitik efter det kommende valg end den situation, vi står i nu. I den sammenhæng er det selvfølgelig ekstra positivt, at det energiforlig, man har lavet, og som på mange måder er utilstrækkeligt, har en forholdsvis kort løbetid.

Det, som har været det afgørende for Enhedslisten, når vi har fremsat det her forslag, har været, at når der bliver startet en 1 ton mindre-kampagne, som på mange måder har været en kæmpesucces, fordi befolkningen er meget opmærksom på den, så er det dræbende for den kampagne og dræbende for det at få almindelige mennesker til at involvere sig i den, at hvis man undersøger sagen, vil man opdage, at hver gang man nedbringer en CO₂-udledning, bliver den solgt og brugt andetsteds.

Det er ikke bare dræbende over for den enkelte forbruger. Det er dræbende, når man tager det op på institutioner og skoler og andre steder,

hvor folk jo netop i år diskuterer, hvordan de kan yde deres bidrag til, at Danmark kan være et foregangsland i forhold til at begrænse CO₂-udslippet. Når man tager det op i sin andelsboligforening, når man tager det op til sit boligsekskab osv., kommer der altid en eller anden, som har læst en eller anden artikel i et eller andet dagblad eller lyttet til et eller andet radioprogram på P1, og som siger: I ved jo godt, at vi er til grin, for når vi sparer på CO₂-udslippet, sælger de det bare.

For de mennesker, som har et stort ønske om gennem initiativer, som ikke bare er individuelle, som ikke bare er i den enkelte familie, men som er ude i foreninger, som er i boligkvarterer og på arbejdspladser, ville vi gøre det meget, meget nemmere at gå i spidsen for den individuelle indsats for at få nedbragt CO₂-udslippet, hvis vi gav en sikkerhed for, at der skete en eller anden form for kompensation, så det ikke bare blev solgt til udlandet.

Selvfølgelig er det rigtigt, at alle de her små initiativer, hvad enten de er individuelle eller de ligger i foreninger eller de ligger i kommuner, ikke er nok. Der skal statslige tiltag til. Der skal internationale tiltag til. Men jeg er fuldstændig sikker på, at de mennesker, der med sig selv ved, at de hver eneste dag gør en indsats for at reducere CO₂-udslippet, også ville være endnu mere aktive, ved at der blev lagt et massivt pres på politikerne for at sikre, at der blev lavet internationale aftaler med et tilstrækkeligt godt indhold. Det ville også i langt større udstrækning lægge pres på virksomhederne ved, om jeg så må sige at straffe dem, der ikke opfører sig fornuftigt, og belønne dem, der gør det. Derfor kunne det her forslag være et led i for alvor at få sat yderligere gang i CO₂-reduktionen i Danmark og dermed også påvirke globalt. Desværre må vi – i hvert fald tilsyneladende – vente til efter næste folketingsvalg.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt kort bemærkning, så ordføreren skal blive stående. Værsgo til hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 12:23

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er helt enig med hr. Per Clausen i, at dette forslag mangler forarbejdning – med al respekt for de dygtige medarbejdere, der selvfølgelig har arbejdet med det her. Man kunne så måske overveje, om man skulle gøre arbejdet færdigt, før man fremsatte det i Folketinget. Jeg går ud